

→ udělali vlastně do své duše, sami do sebe (viz i „Za-
myslení“)

Před časem proběhla - tuším v Montau - diskuse o „bourání pomníků“ a v ní 2 členové - asi F. Kutta a taky „Pavúk“ přirovnávali orajbovanou nebo překruhouvanou skálu k lehké ♀, co (těžce) slehne s každým ... - Nějaký dobrák možná namítne, že právě takovou si přeje (já nevím komu) ... ale - jen se podívejte jak ty budy chudáci vypadají - mně z toho až usedl heren ... a teď ovšem z toho, že bych snad - udejebože jako mistr světa - musel (nebo chtěl?) hámat po nějakých vysekávaných ojetinách = velmi smutně!

Koho by zajímalo nevím, ale sděluji, že moje milá spolulezkyne na jejích tisících cestách nikdy nezanechala žádnou stopu - nikdo by nepoznal, že tudy někdo prošel! - a na stovkách (1.) žádný neestetický, jističí bod, žádné „čištění“ ... „jde to, hosi“ - jo, takže Lynn Hill: Co říká o smyslu a „pohonu“ k lezení je zcela ve shodě s její (vysoce asertivní) povahou ...

Řekl bych, že skoro vše ostatní je hlavně v boulderin-
gových pravidlech BRD - snad až na to, že jeskyně by měly být hájeny prioritně, vcelku, a nejen kvůli netopýřům - a taky bych přidal absolutně zákaz Mg, horáku (sic, neúvěřitelná zhuběři-
lost!) a penetrace! - neboť právě ta - krom jiného - je schopná na písku nastartovat solivar! A mimochodem - vy si víte, s čím vším Mg krystaluje a rekrystaluje (ten odporně zřeloutlý „slabast“)? - že to nejsou jen karbonáty, že stačí i akcesorické slidy nebo K, a že leckdy už dolů nejde. - Věřte, že Zorka cho-
dila po Vlt a do posledních chvil - už na + nemocná - se pomo-
cí termosky, křtitěcku a hadru f. s. pokoušela Mg sundávat - na Strážku pryč místy úplně zřevje (!), a často se vracela smutná, že už to ušlo.

A vězte též, že jsme (60 resp. 68 let) lezli přes lokry (a to i v lomech), nesházovali je ... a také po trávě mechu i lišejníku - slo to též! Ostatně - kde je vlastně psáno, že se musí čistit? To bys moh' zrovna vrát pájsr a semtex a preventivně vyhodit do povětří takový severní Malý Javorák, celou horní Weberovku, Tofanu, Eiger, Matterhorn a čertvi co ještě! --

Ještě bych chtěl dodat, že v takových adrenalinových „destinacích“ ptáci nebudou zpívat, vybrří i s jinou zvě-
ří odtáhnou pryč, tak jako teď odtáhli z hrubických údolíček (co držela 60 až 80 let!) po dvou nesmyslných lezeckých masovkách, co zanechaly v dosud zřezávané zachovalém terénu možná již ne-
smazatelné stopy ... a důsledkem čehož zmizeli - po kůvkách - už i křavci, poslední srnka, kozorosi i stěnové ropušky, moje

→